

Член 3

(1) На секој граѓанин му се гарантира почитување и заштита на приватноста на неговиот личен и семеен живот.

(2) Приватноста на личен и семеен живот согласно со одредбите од овој закон подразбира семејни или лични односи, припадност на одредени религиозни или етнички групи и политички партии, како и здравствена состојба.

Член 4

(1) Тој што ќе му овозможи на неповикано лице да се запознае со разговор или изјава која е прислушувана или тонски снимана ќе се казни со казна затвор до една година, доколку содржината на разговорот ја нарушува приватноста на личниот и семејниот живот. Оваа одредба не се однесува на разговор или изјава која претставува јавен интерес.

(2) Тој што ќе објави прислушувани или тонски снимани разговори или делови од нив или нивни транскрипти, со кои се врши повреда на приватноста на личниот и семејниот живот ќе се казни со казна затвор од еден месец до една година.

(3) Доколку делото од ставот (2) го стори правно лице, ќе се казни со парична казна. Одговорното лице во правното лице ќе се казни со казна затвор од најмалку еден месец до една година.

Член 5

При примена на овој закон, надлежниот суд е должен да ја почитува Европската конвенција за човековите слободи и права и пресудите на Европскиот суд за човекови права.

Член 6

Одредбите од овој закон не се однесуваат на објавените материјали заклучно со 15 јули 2015 година.

Член 7

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе се применува шест месеци по денот на влегувањето во сила.

**L I GJ
PËR MBROJTJEN E PRIVATËSISË**

Neni 1

(1) Ме кëтë ligj përcaktohet mbrojtja e privatësisë së qytetarëve të Republikës së Maqedonisë, e garantuar me Kushtetutën dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut, нё lidhje me materialet të cilat rezultojnë нga ndjekja e paligjshme e komunikimeve të realizuara нё periudhën prej vitit 2008 deri 2015.

(2) Ме Ligjin përcaktohet ndalimi për posdim, përpunim, shpallje publike të materialeve nga neni 1 të cilat paraqesin shkeljen e privatësisë së jetës personale dhe familjare.

(3) Ме Ligjin përcaktohet edhe ndalimi për posdim, përpunim, shpallje publike dhe disponimi нё cilën do mënyrë të materialeve të cilat dalin nga ndjekja e paligjshme e komunikimeve të realizuara нё periudhën prej vitit 2008 deri 2015, duke përfshirë edhe shfrytëzimin dhe disponimin e tyre нё procesin zgjedhor, qëllime dhe procedura politike dhe тјера.

Neni 2

Secili që posedon materiale нга ndjekja e paligjshme e komunikimeve нё pajtim me nenin 1 нга ky ligi ёштë i obliguar që нё афат преј 20 дитësh нга дата е hyrjes нё fuqi тë këtij ligji t'ia dorëzojë materialet prokurorit publik kompetent, нё pajtim me ligjin.

Neni 3

(1) Secilit qytetar i garantohet respektimi dhe mbrojtje e privatësisë së jetës së tij personale dhe familjare.

(2) Privatësia e jetës personale dhe familjare нё pajtim me dispozitat e këtij ligji nëkupton: marrëdhënie familjare ose personale, përkatësi të grupeve të caktuara religioze apo etnike dhe parti politike, si dhe gjendje shëndetësore.

Neni 4

(1) Ai i cili do т'i mundësojë personit të pathirrur тë njihet me bisedë apo deklaratë e cila ёштë përgjuar apo incizuar me zë do тë dënohet me dënim me burg deri нё një vit, нёсе përbajtja e bisedës e prish privatësinë e jetës personale dhe familjare. Kjo dispozitë nuk ka тë bëjë me bisedë apo deklaratë e cila paraqet interes publik.

(2) Ai i cili do тë publikojë biseda тë përgjuara apo тë incizuara me zë apo pjesë тë tyre apo transkripte тë tyre, me тë cilat kryhet shkelje e privatësisë së jetës personale dhe familjare do тë dënohet me dënim me burg преј një muaj deri нё një vit.

(3) Нёсе veprën nga paragrafi (2) e kryen personi juridik, do тë dënohet me dënim me para. Personi përgjegjës te personi juridik do тë dënohet me dënim me burg преј së paku një muaj deri нё një vit.

Neni 5

Gjatë zbatimit të këtij ligji, gjykata kompetente ёштë e obliguar ta respektojë Konventën Evropiane për Liritë dhe тë Drejtat e Njeriut dhe aktgjykit e Gjykatës Evropiane për тë Drejtat e Njeriut.

Neni 6

Dispozitat e këtij ligji nuk kanë тë bëjnë me materialet e publikuara përfundimisht me 15 korrik 2015.

Neni 7

Ky ligj hyn нё fuqi нё ditën e botimit нё "Gazeten Zyrare të Republikës së Maqedonisë", ndërsa do тë zbatohet gjashtë muaj pas ditës së hyrjes нё fuqi.

5390.

Врз основа на членот 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

**У КА З
ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ
ЗА ЗАШТИТА НА УКАЖУВАЧИ**

Се прогласува Законот за заштита на укажувачи, што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 9 ноември 2015 година.

Бр. 08-5273/1

9 ноември 2015 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
д-р **Горче Иванов**, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

ЗАКОН ЗА ЗАШТИТА НА УКАЖУВАЧИ

Цел на законот

Член 1

Со овој закон се уредуваат заштитеното пријавување, правата на укажувачите, како и постапувањето и должностите на институциите, односно правните лица во врска со заштитено пријавување и обезбедувањето заштита на укажувачите.

Значење на изразите

Член 2

(1) Защитено пријавување во смисла на овој закон е пријавување со кое согласно со овој закон се пренесува разумно сомневање или сознание дека е извршено, се извршува или е веројатно дека ќе се изврши казниво или друго незаконито или недозволиво постапување со кое се повредува или загрозува јавниот интерес.

(2) Укажувач во смисла на овој закон е лице од категориите утврдени со ставот (3) на овој член кое со добра намера врши заштитено пријавување согласно со овој закон.

(3) Категории на лица кои согласно со овој закон можат да се јават во својство на укажувачи се:

- лице кое има засновано работен однос на неопределено или определено време во институцијата, односно правното лице за каде пријавува;

- кандидат за вработување, кандидат за волонтер или практикант во институцијата односно правното лице за каде пријавува;

- лице кое е или било волонтер или практикант во институцијата, односно правното лице за каде пријавува;

- лице кое по било кој основ е или било ангажирано за извршување на работа од институцијата, односно правното лице за каде пријавува;

- лице кои по било кој основ е или било во деловен однос или друг однос на соработка со институцијата, односно правното лице за каде пријавува;

- лице кое користи или користело услуги во институцијата, односно правното лице во јавниот и приватниот сектор за каде пријавува.

(4) Под поимот јавен интерес во смисла на овој закон се подразбира заштита на основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати со меѓународното право и утврдени со Уставот на Република Македонија, спречување на ризиците за здравјето, одбраната и безбедноста, заштита на животната средина и на природата, заштита на сопственоста и на слободата на пазарот и претприемништвото, владеење на правото и спречување на криминалот и корупцијата.

(5) Под поимот близко лице се подразбираат брачниот и вонбрачниот другар, роднините по крв во права линија, роднините во странична линија заклучно до трет степен, како и роднините по сватовство заклучно до втор степен, посвоеник и посвоител и друго лице кое заштитеното лице го смета за близко лице и за кое се бара да биде заштитено согласно со одредбите од членовите 8 и 9 од овој закон.

Защитено пријавување

Член 3

(1) Защитено пријавување се врши како заштитено внатрешно пријавување, заштитено надворешно пријавување или заштитено јавно пријавување, согласно со

членовите 4, 5 и 6 од овој закон, со добра намера и со разумно сомневање во вистинитостата на информациите во содржината на пријавата во времето на пријавувањето.

(2) Укажувачот не е должен да ја докажува добрата намера и вистинитоста на пријавувањето од ставот (1) на овој член.

(3) На укажувачот му се обезбедува заштита согласно со закон и му се гарантира анонимност и доверливост до степен и до момент до ког тој тоа го бара.

(4) Правото на анонимност на укажувачот може да се ограничи со судска одлука за која без одлагање се известува укажувачот.

Защитено внатрешно пријавување

Член 4

(1) Защитено пријавување укажувачот врши во институцијата, односно правното лице, за каде има сомневање или сознание дека е извршено, се врши или ќе се изврши казниво дело, или друго незаконито или недозволиво постапување со кое се повредува или загрозува јавниот интерес (во натамошниот текст: заштитено внатрешното пријавување).

(2) Защитено внатрешното пријавување укажувачот врши на начин усно на записник или во писмена форма до лице овластено од раководното лице во институцијата, односно правното лице за каде пријавува (во натамошниот текст: овластено лице за прием на пријави од укажувачи).

(3) Во институцијата, односно правното лице каде нема овластено лице за прием на пријави од укажувачи, заштитено внатрешното пријавување се врши до раководното лице на институцијата, односно правното лице на начин односно во форма утврдена со ставот (2) на овој член.

(4) Овластеното лице за прием на пријави од укажувачи, односно раководното лице во институцијата, односно правното лице од ставот (3) на овој член, е должно:

- да постапува по пријавувањето од ставот (1) на овој член со почитување на процедурите утврдени со актот за внатрешно пријавување;

- да ги заштитат личните податоци на укажувачот, односно податоците кои можат да го откријат идентитетот на укажувачот кој бара да биде анонимен или пријавува доверливо, согласно со прописите за заштита на личните податоци;

- да го информира укажувачот кој е познат за преземените мерки во врска со пријавата без одлагање, а најдодека во рок од 15 дена од денот на приемот на пријавата.

(5) Защитеното внатрешно пријавување во институциите во јавниот сектор се уредува со акт што на предлог на Државната комисија за спречување на корупцијата го донесува министерот за правда.

(6) Защитеното внатрешното пријавување во приватниот сектор се уредува со внатрешен акт на правното лице со најмалку 10 вработени лица.

(7) Внатрешните акти од ставовите (5) и (6) на овој член се објавуваат и на друг начин, се прават јавно достапни до сите вработени во институцијата, односно правното лице.

(8) Насоки за донесување на внатрешните акти од ставот (6) на овој член, донесува министерот за правда.

Заштитено надворешно пријавување

Член 5

(1) Заштитено пријавување укажувачот може да врши и со пријавување до Министерството за внатрешни работи, надлежното јавно обвинителство, Државната комисија за спречување на корупцијата, Народниот правобранител на Република Македонија или други надлежни институции, односно правни лица, доколку:

- пријавувањето од членот 4 на овој закон е непосредно или посредно насочено против раководното лице во институцијата, односно правното лице каде пријавува или

- укажувачот во врска со пријавувањето не добие информација за преземени мерки во рокот утврден во членот 4 став (4) алиенеја 3 од овој закон или

- не се преземени мерки или укажувачот не е задоволен од постапувањето или се сомнева дека нема да се преземат мерки или дека пријавувањето од членот 4 став (1) од овој закон ќе предизвика штетни последници по него или по негово близко лице (во натамошниот текст: заштитено надворешно пријавување).

(2) Заштитено надворешно пријавување укажувачот врши усно на записник или писмено до овластено лице, односно раководно лице во институцијата односно правното лице каде пријавува.

(3) Органите, институциите односно правните лица до кои укажувачот извршил заштитено надворешно пријавување се должни во рамките на своите надлежности да постапат по пријавата од ставот (1) на овој член, да ги заштитат личните податоци на укажувачот, односно податоците кои можат да го откријат идентитетот на укажувачот кој бара да биде анонимен или пријавува доверливо, согласно со прописите за заштита на личните податоци, а за преземените мерки да го информираат укажувачот без одлагање, а најдоцна во рок од 15 дена од денот на приемот на пријавата.

(4) Заштитеното надворешното пријавување се уредува со акт што го донесува министерот за правда.

(5) Ако органот на кого е доставена информацијата не е надлежен да постапува во врска со пријавувањето ќе ја проследи информацијата до надлежен орган во рок од осум дена од денот на приемот и за тоа истовремено ќе го извести пријавувачот.

(6) Надлежниот орган од ставот (5) на овој член е должен да ги применува мерките за заштита кои на пријавувачот му ги обезбедил органот на кого му е отстапено известувањето.

(7) Овластениот орган е должен на барање на пријавувачот да му даде известување за текот и дејствијата кои се преземени во постапката, како и да му озвоможи на пријавувачот да изврши увид во списите на предметите, согласно со законот.

(8) Овластениот орган е должен, по завршувањето на постапката да го извести пријавувачот за исходот на постапката од ставот (1) на овој член, согласно со законот.

Заштитено јавно пријавување

Член 6

(1) Заштитено јавно пријавување укажувачот може да врши со правење јавно достапни информации во врска со сознание дека е извршено, се извршува или е веројатно дека ќе се изврши казниво дело со кое се повредува или загрозува животот на укажувачот и не-

му блиско лице, здравјето на луѓето, безбедноста, животната средина, штети од големи размери, односно ако постои непосредна опасност од уништување на докази.

(2) Укажувач кој ќе изврши пријавување со правење јавно достапни информации спротивно на овој член и без претходно пријавување до овластено лице за прием на пријави од укажувачи, односно до надлежна институција согласно со членовите 4, 5 и 6 став (1) од овој закон, нема право на заштитата која се обезбедува согласно со членовите 8, 9 и 10 од овој закон.

(3) Укажувач кој врши заштитено јавно пријавување согласно со овој закон со правење јавно достапни информации е должен да ја почитува презумцијата на невинот на пријавениот, правото на заштита на личните податоци на пријавениот, како и да не го загрозува водењето на судската постапка.

Заштита на податоците и идентитетот на укажувачот

Член 7

(1) Се забранува откривање или овозможување откривање на идентитетот на укажувач, освен кога тоа се бара со судска одлука.

(2) Овластеното лице за прием на пријави од укажувачи е должно да ги заштити податоците за пријавувачот, односно податоците врз основа на кои може да се открие идентитетот на пријавувачот, освен ако пријавувачот се согласи на откривање на тие податоци, а во согласност со закон со кој се уредува заштитата на личните податоци.

(3) Секое лице кое ќе ги дознае податоците од ставот (1) на овој член е должно да ги штити тие податоци.

(4) Овластеното лице за прием на пријави од укажувачи е должно во текот на примањето на информации да го извести пријавувачот дека неговиот идентитет може да биде откриен на надлежниот орган, ако доколку без откривање на идентитетот не би било можно да се постапува пред тие органи, како и да го извести за мерките за заштита на учесникот во кривичната постапка.

(5) Ако во текот на постапката е неопходно да се открие идентитетот на пријавувачот, овластеното лице за прием на пријави од укажувачи е должно за тоа да го извести пријавувачот, пред откривањето на идентитетот.

(6) Податоците од ставот (1) на овој член не смеат да се откријат на лицето за кое се укажува во информацијата.

Обезбедување заштита на укажувачот

Член 8

(1) На укажувачот и на нему блиско лице им се обезбедува заштита од било каков вид на повреда на право или штетно дејствие или опасност од настапување на штетни дејствија заради извршеното заштитено внатрешно и надворешно пријавување или заштитено јавно пријавување.

(2) Заштитата од ставот (1) на овој член се обезбедува од страна на институцијата, односно правното лице каде е извршено пријавување со преземање дејствие да се спречи повреда на правата од работен однос или на кое било право и воздржување од дејствија

со кои се повредува или загрозува било кое право на укажувачот заради извршеното пријавување.

(3) Доколку не е обезбедена заштитата од ставот (2) на овој член, укажувачот за ова пријавува во Државната комисија за спречување на корупцијата, Народниот правобранител на Република Македонија, Инспекцискиот совет, Министерството за внатрешни работи и до Јавното обвинителство на Република Македонија, кои по пријавата без одлагање постапуваат согласно со своите надлежности.

(4) Правото на заштитата од овој член се проширува да ги опфати и лицата кои ќе сторат веројатно дека оној кој е пријавен може да се сомнева дека извршиле пријавување против него.

Член 9

(1) По добивање на пријавата од членот 8 став (3) од овој закон, институциите од членот 8 став (3) од овој закон, без одлагање од институцијата, односно правното лице каде е извршено пријавување, бара известување за постоење на било каков вид на повреда на право на укажувачот и на членовите на неговото семејство, заради извршеното пријавување.

(2) Правното лице, односно институцијата е должна без одлагање да постапи по барањата од ставот (1) на овој член и без одлагање, а најдоцна во рок од осум дена, за ова да достави известување.

(3) Доколку се утврди дека институцијата, односно правното лице каде е извршено пријавување повредило право на укажувачот, на член на неговото семејство или нему близко лице, институциите од ставот (1) на овој член без одлагање се обраќаат до надлежните институции и органи со писмено барање за итно преземање мерки за заштита на укажувачот со прекинување на дејствијата, односно отстранување на пропустите со кои се повредуваат правата на укажувачот.

(4) За преземените дејствија и утврдените наоди од ставовите (1), (2) и (3) на овој член, институциите од ставот (1) на овој член без одлагање го известуваат укажувачот.

(5) Доколку и покрај преземената активност на институциите од ставовите (1), (2) и (3) на овој член продолжи повредата на правото на укажувачот, на член на неговото семејство или нему близко лице, институциите без одлагање, а најдоцна во рок од осум дена покрекнуваат иницијатива за поведување постапка за кривично гонење, односно иницијатива за поведување постапка пред надлежните органи за разрешување, распоредување, сменување, или примена на други мерки на одговорност на избрани или именувани лица, службени лица или одговорни лица во јавни претпријатија и други правни лица што располагаат со државен капитал.

(6) Доколку е пријавено кривично дело против државата, против човечноста и меѓународното право, од областа на организираниот криминал и за кое со Кривичниот законик е пропишана казна затвор од најмалку четири години, чиешто доказување е проследено со несразмерни тешкотии или не може да се изврши без исказ на укажувачот кој поради можноста опасност да биде изложен на заплашување, закана со одмазда или опасност по животот, здравјето, слободата, физичкиот интегритет или имот од поголем обем, не се согласува во својство на сведок да даде исказ, институциите со прибавена писмена согласност од укажувачот доставуваат:

- до Министерството за внатрешни работи или надлежен јавен обвинител иницијатива за доставување писмено барање за поднесување Предлог за вклучување во Програмата за заштита согласно со Законот за заштита на сведоци или

- до Јавниот обвинител на Република Македонија иницијатива за поднесување Предлог за вклучување во Програмата за заштита согласно со Законот за заштита на сведоци.

Судска заштита

Член 10

(1) Укажувачот има право на судска заштита пред надлежен суд согласно со закон.

(2) Укажувачот може пред надлежен суд со тужба да побара:

- утврдување дека е преземено штетно дејствие или е повредено право заради укажувачот;

- забрана на вршење на штетно дејствие или повреда на право и повторување на штетно дејствие или повреда на право;

- поништување на акт со кое е извршено штетното дејствие или повреда на право;

- отстранување на последиците од штетно дејствие или повреда на право;

- надоместок на материјална и нематеријална штета.

(3) Постапката по тужбата од ставот (2) на овој член е итна.

(4) Во постапката за судска заштита во врска со пријавувањето дозволена е ревизија.

Товар на доказувањето

Член 11

Во случај на спор за постоење повреда на право на укажувачот и на негово близко лице заради пријавување, товарот на доказување е на страна на институцијата, односно правното лице кое ги повредило правата на укажувачот и на членовите на неговото семејство.

Ништовност на одредби во договори и акти

Член 12

Одредбите во договорите и актите со кои се склучуваат, односно уредуваат работни односи и работни ангажмани, со кои се забранува пријавување на сомневање или сознание за казниво дело или друго незаконито или недозволено постапување со кое се повредува или загрозува јавниот интерес, безбедноста и одбраната или пак таквото пријавување се дефинира како прекршување на одредби за доверливост, лојалност и професионалност се сметаат за ништовни.

Надомест на штета

Член 13

(1) Укажувачот има право на надомест на штета што може да ја претрпи тој или нему близко лице поради заштитено пријавување.

(2) Барањето за надомест на штета од ставот (1) на овој член се остварува со поднесување на тужба до надлежниот суд.

Злоупотреба на пријавувањето на укажувачот

Член 14

(1) Злоупотреба на пријавувањето на укажувачот е свесно пријавување невистинити информации за физичко или правно лице со цел предизвикување на штетни последици за истото.

(2) Злоупотреба на пријавувањето на укажувачот е и доколку со должно внимание и совесно, до степен до кој тоа го дозволуваат околностите, не проверил дали тие се точни и веродостојни.

(3) Со утврдување на злоупотребата од ставовите (1) и (2) на овој член се губи заштитата обезбедена согласно со членот 8 од овој закон.

(4) Злоупотребата на пријавувањето на укажувачот поради која настанале штетни последици за физичкото или правното лице е основ за поведување на постапка за утврдување на негова одговорност согласно со закон.

Известување за примени пријави од укажувачи

Член 15

(1) Овластените, согласно раководните лица на институциите, согласно правните лица во јавниот сектор до кои се пријавува согласно со членовите 4 и 5 од овој закон, се должни до Државната комисија за спречување на корупцијата да доставуваат полугодишни извештаи за примени пријави од укажувачи.

(2) Државната комисија за спречување на корупцијата и Министерството за правда се должни до Собранието на Република Македонија да достават посебни Годишни извештаи за примени пријави од укажувачи.

(3) Формата и содржината на полугодишните извештаи од ставот (1) на овој член се уредува со внатрешните акти од членовите 4 и 5 од овој закон.

Прекршочни одредби

Член 16

Глоба во износ од 3.000 до 6.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на овластеното лице за прием на пријави од укажувачи, согласно на раководното лице во институцијата, согласно правното лице доколку постапи спротивно на членот 4 став (4) од овој закон.

Член 17

(1) Глоба во износ од 2.000 до 4.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на институцијата, согласно правното лице доколку постапи спротивно на членот 4 став (7) од овој закон.

(2) Глоба во износ од 30% од одмерената глоба за институцијата, согласно правното лице ќе му се изрече и на одговорното лице во институцијата, согласно правното лице за прекршокот од ставот (1) на овој член.

Член 18

Глоба во износ од 6.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на институцијата, согласно правното лице доколку постапи спротивно на членот 5 став (3) од овој закон.

Член 19

Глоба во износ од 3.000 до 6.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на секое лице кое ќе постапи спротивно на членот 7 став (2) од овој закон.

Член 20

(1) Глоба во износ од 6.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на институцијата односно правното лице доколку постапи спротивно на членот 9 став (2) од овој закон.

(2) Глоба во износ од 30% од одмерената глоба за институцијата, односно правното лице ќе му се изрече и на одговорното лице во институцијата, односно правното лице за прекршокот од ставот (1) на овој член.

Член 21

(1) Глоба во износ од 4.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на институцијата, односно правното лице доколку постапи спротивно на членот 15 став (1) од овој закон.

(2) Глоба во износ од 30% од одмерената глоба за институцијата, односно правното лице ќе му се изрече и на одговорното лице во институцијата односно правното лице за прекршокот од ставот (1) на овој член.

Член 22

Пред покренување на барање за поведување на прекршочна постапка ќе се спроведе постапка за помрнување согласно со Законот за прекршоците.

Член 23

За прекршоците предвидени во овој закон прекршочна постапка ќе води и прекршочна санкција ќе изрече надлежен суд.

Преодни и завршни одредби

Член 24

(1) Не е дозволено за содржина на пријавата од членот 3 став (1) од овој закон да се користат материјали кои произлегуваат од незаконско следење на комуникации од периодот од 2008 до 2015 година.

(2) За лице чија пријава е со содржина којашто не е дозволена согласно со ставот (1) на овој член не се обезбедува заштитата согласно со членовите 8, 9 и 10 на овој закон и не се применуваат одредбите од овој закон.

Член 25

Министерот за правда ќе ги донесе актите од членовите 4 став (5) и 5 став (4) од овој закон во рок од 60 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 26

Министерот за правда ќе ги донесе насоките од членот 4 став (8) од овој закон во рок од 60 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 27

Министерот за правда ќе ги донесе актите од член 5 став (4) од овој закон во рок од 60 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 28

Министерот за правда ќе ги донесе насоките од членот 5 став (7) од овој закон во рок 60 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 29

Законите со кои се уредуваат права и обврски од работен однос во јавниот и приватниот сектор ќе се усогласат со овој закон најдоцна три месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 30

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе започне да се применува по четири месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон.

**L I GJ
PËR MBROJTJEN E DENONCUESVE**

Qëllimi i ligjit**Neni 1**

Ме кëtë ligj rregullohen denoncimi i mbrojtur, тè drejtat e denoncuesve, si и дее прими и дее детрат и институционални респективистички лица и јурисдикција и нивните интереси и права, како и правите на член 4 и 6 на овој закон.

Domethënia e shprehjeve**Neni 2**

(1) Denoncim i mbrojtur нe kuptimin e këtij ligji ёshtë denoncimi me тè cilin нe pajtim me ketë ligj bartet dyshimi racional ose kuptimi se ёshtë kryer, kryhet ose ёshtë e sigurt se do тè kryhet veprim i ndëshkueshmë, apo veprim tjetër joligjor ose i palejuar me тè cilin shkelet ose cenohet interes publik.

(2) Denoncues нe kuptimin e këtij ligji ёshtë personi i kategorive te përcaktuara нe paragrafin (3) тè këtij nen, i cili me qëllim тè mirë kryen denoncimin e mbrojtur нe pajtim me këtë ligj.

(3) Kategoritë e personave тè cilët нe pajtim me këtë ligj mund тè paraqiten нe cilësi тè denoncuesve janë:

- personi i cili ka themeluar marrëdhëniet pune нe kohë тè pacaktuar ose тè caktuar нe institucionin respektivisti personin juridik për ku denoncon;

- kandidati për punësim, kandidat për vullnetar ose praktikant нe institucion respektivisti person juridik për ku denoncon;

- personi i cili ёshtë ose do ka qenë vullnetar ose praktikant нe institucion respektivisti person juridik për ku denoncon;

- personi i cili нe çfarëdo baze ёshtë ose ka qenë i angazhuar për realizimin e punës nga institucion respektivisti personi juridik për ku denoncon;

- personi i cili нe çfarëdo baze ёshtë ose ka qenë нe marrëdhëniet afariste ose marrëdhëniet tjetër нe bashkëpunim me institucion respektivisti personin juridik për ku denoncon;

- personi i cili shfrytëzon ose ka shfrytëzuar shërbime нe institucion respektivisti personin juridik нe sektorin publik dhe privat për ku denoncon;

(4) Me nacionin interes publik нe kuptimin e këtij ligji нenkuptohet mbrojtja e lirive themelore dhe тè drejtave тè njeriut dhe тè qytetarit тè pranuara me тè drejtëndërkombëtare dhe тè përcaktuara me Kushtetutën e Republikës сë Maqedonisë, parandalimin e reziqeve ndaj shëndetit, mbrojtjen dhe sigurinë, mbrojtjen e mjedisit

jetësor dhe natyrës, mbrojtjen e pronës dhe lirisë сë tregut dhe sipërmarrësise, sundimin e тè drejtës dhe parandalimin e krimit dhe korruptionit.

(5) Me nacionin person i afërt нenkuptohen bashkëshorti ose partneri jashtëmarteror, farefisi sipas gjakut нe linjë тè drejtë, farefisi нe linjë anësore përfundimisht deri нe shkallën e tretë, si и farefisi sipas krushqisë përfundimisht deri нe shkallën e dytë, тè adoptuar dhe adoptues dhe person tjetër тè cilin personi i mbrojtur e konsideron si person тè afërt dhe për тè cilin kërkon тè mbrohet нe pajtim me dispozitat e nenit 8 dhe 9 тè këtij ligji.

Denoncimi i mbrojtur**Neni 3**

(1) Denoncimi i mbrojtur kryhet si denoncim i mbrojtur i brendshëm, denoncim i mbrojtur i jashtëm ose denoncim i mbrojtur publik, нe pajtim me nenet 4,5 dhe 6 тè këtij ligji, me qëllim тè mirë dhe me dyshim racional нe vërtetësinë e informatave нe përbajtjen e kallëzimit нe kohën e denoncimit.

(2) Denoncues nuk ёshtë i obliguar ta dëshmojë qëllimin e mirë dhe vërtetësinë e denoncimit nga paragrafi (1) i këtij nen.

(3) Denoncuesit i sigurohet mbrojtje нe pajtim me ligjin dhe i garantohet anonimitet dhe besueshmëri deri нe shkallë dhe momentin deri kur ai këtë e kërkon.

(4) E drejta e anonimitetit тè denoncuesit mund тè kufizohet me vendim gjyqësor për тè cilin pa prolongim njoftohet denoncuesi.

Denoncimi i mbrojtur i brendshëm**Neni 4**

(1) Denoncim тè mbrojtur denoncuesi kryen нe institucionin, respektivisti personin juridik, për ku ka dyshim ose kuptim se ёshtë kryer, kryhet ose do тè kryhet ose vepër e ndëshkueshme, ose veprim tjetër joligjor ose i palejuar, me тè cilin shkelet ose cenohet interes publik (нe tekstin нe vijim: denoncim i mbrojtur i brendshëm).

(2) Denoncimin e brendshëm тè mbrojtur denoncuesi е kryen нe mënyrë me gojë нe procesverbal ose нe formë тè shkruar te personi i autorizuar nga personi udhëheqës нe institucion respektivisti person juridik për ku denoncon (нe tekstin нe vijim: personi i autorizuar për pranimin e denoncimeve nga denoncuesi).

(3) Në institucionin përkatesisht personin juridik ku nuk ka person тè autorizuar për pranim тè denoncimeve nga denoncues, denoncimi i brendshëm i mbrojtur bëhet te personi udhëheqës i institucionit përkatesisht personit juridik нe mënyrë përkatesisht нe formë тè përcaktuari me paragrafin (2) тè këtij nen.

(4) Personi juridik për pranim тè denoncimeve nga denoncues përkatesisht personi udhëheqës нe institucionin përkatesisht personin juridik nga paragrafi (3) i këtij nen, ёshtë i obliguar:

- тè veprojë pas denoncimit nga paragrafi (1) i këtij nen, me respektimin e procedurave тè përcaktuara me aktin për denoncim тè brendshëm,

- т’i mbrojnë тè dhënat personale тè denoncuesit, përkatesisht тè dhënat тè cilat mund ta zbulojnë identitetin e denoncuesit i cili kërkon тè jetë anonim apo denoncon нe mënyrë konfidenciale, нe pajtim me rregullat për mbrojtjen e тè dhënavë personale,